

Литвин І.А., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Варава І.П., доктор філософії

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ АВІАЦІЇ

Сьогодні важко уявити світову транспортну систему без авіації, особливо цивільної. Позитивна динаміка авіаційних перевезень спостерігається не лише останнє десятиліття, а роль авіації у світовому масштабі складно переоцінити. Значний потенціал розвитку авіаційного ринку сьогодні має й Україна. Ринок пасажирських авіаперевезень має найшвидші з-поміж всіх видів транспорту України темпи зростання.

Законодавство України містить важливі нормативно-правові акти, покликані врегулювати різні сучасні проблеми авіаційного права, першочерговою з яких є забезпечення безпеки використання повітряних суден в Україні. Існує немало й інших проблем, які потребують розв'язання, як наприклад: недостатня оснащеність цивільної авіації технічними засобами забезпечення авіаційної безпеки, невідповідність інформаційного забезпечення безпеки польотів потребам системи державного регулювання тощо.

Перед цивільною авіацією як важливою складовою єдиної транспортної системи стоїть завдання організації міждержавних транспортних зв'язків, задоволення потреб суб'єктів господарювання та населення в авіаційних перевезеннях як на території України, так і за її межами. Але сьогодні Україні непросто конкурувати з провідними країнами, які мають потужні позиції в світовій авіаційній галузі, оскільки в нашій країні не існує корпорацій такого рівня, які могли б конкурувати зі світовими лідерами. Видатки бюджету

України на НДДКР в сфері авіаційної промисловості на рік становлять не більше 5 млн. дол. США. До того ж, відсутність активної міжнародної кооперації суттєво стримує розвиток вітчизняного авіаційного комплексу [1].

Загалом, до основних сучасних проблем розвитку авіаційної галузі України слід віднести: дефіцит кваліфікованих кадрів, невідповідність технічних можливостей аеропортів сучасним міжнародним вимогам, відсутність державної підтримки створення нової техніки й впровадження сучасних технологій, відсутність державної програми підтримки розвитку авіатранспортної та авіабудівної систем, жорстка податкова політика держави відносно авіаційної галузі, невизначеність умов діяльності та підвищений економічний ризик управління авіакомпаній, недостатня модернізація парку повітряних суден, завантаженість аеропортів та повітряного простору та інші [2, 3].

Тому для їх подолання та формування конкурентних переваг пріоритетним є створення міжнародних консорціумів за участю провідних транснаціональних корпорацій, організація спільних підприємств, довгострокова кооперація, транскордонні злиття і поглинання, державна підтримка аерокосмічної промисловості. А перспективою розвитку авіаційної галузі України є консолідація авіаційних підприємств в рамках потужних структур, що є характерним для розвинутих країн.

Ще одним пріоритетом розвитку має стати політика провідних українських авіакомпаній, спрямована на інтегрування внутрішніх та міжнародних авіарейсів. Вигідне географічне розташування України і наявність міжнародних аеропортів уможлиблюють освоєння ринку транзитних пасажирів.

Практична реалізація вказаних заходів важлива для забезпечення подальшого прогресивного розвитку авіаційного комплексу України, налагодження тісних соціально-економічних взаємозв'язків з іншими країнами.

розширення ринків збуту української авіабудівної продукції, забезпечення участі вітчизняних підприємств у виконанні іноземних проєктів [3].

Література

1. Радчук О. П. Міжнародно-правове регулювання авіаційних перевезень. *Форум права*. 2015. № 2. С. 144-151.
2. Маркуш Д. Ю. Особливості сучасного міжнародно-правового регулювання повітряних перевезень вантажів. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. № 5. С. 389-391.
3. Банчук-Петросова О. В. Проблеми регулювання міжнародних авіаційних перевезень пасажирів та шляхи удосконалення законодавства. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 2. С. 351–355.